

Остритъ камъни изподраха обущата ни и ни израниха краката.

Изеднажъ духна отъ къмъ морето силенъ вѣтъръ. Излѣзе буря. Черни, мѣхнати облаци се загошиха по върховетъ на планината. Потъмнѣ. Завалѣ снѣгъ, вѣтърътъ го отвѣваше и затрупваше грапавинитъ и ямитъ по земята. Ние не знаехме, ни накжде вървимъ, ни де стѣпваме. Изморени и изгладнѣли решихме да намѣримъ нѣкое затулено мѣсто въ скалитъ, дето да пренощуваме.

Спрѣхме подъ една скала. Опитяхме се да намѣримъ сѣчки или нѣкой прогнилъ пѣнъ. Никжде се не виждаше шушка отъ дърво. Седнахме да похапнемъ малко на заветъ. Решихме да пренощуваме тукъ. Загърнахме се добре, наредихме се единъ до другъ и налѣгахме.

Въ това време срѣдъ морето бурята била още по-страшна. Грамadni вълни се надигнали по морската повърхнина, понесли се цѣли ледени планини. За да спаси кораба, капитанътъ далъ бърза заповѣдь, да се изтегли навжтре въ морето.

Едва на следуюция день бурята утихнала и корабътъ можалъ да се отправи къмъ скалистия пустъ островъ, за да ни прибере. Но какво било очудването на всички, когато видѣли, че цѣлия островъ отъ всѣкжде е затрупанъ съ грамadni ледници, които бурята е довлѣкла и задрѣстила брѣговетъ. Да се дойде до него е било невъзможно.

Корабътъ обиколилъ нѣколко пѣти брѣговетъ дано намѣри проходъ, но напраздно. Най-после той се видѣлъ принуденъ да напусне пустия островъ и да ни остави на произвола на сѣдбата.

Какво стана по-нататкъ съ насъ, ловцитъ на острова?

Това ще видимъ въ следующата книжка на „Детски Свѣтъ“.

Отъ руски : М. Ц.